

MIKROREGION HRANICKO



Obce: Běloutín, Býškovice, Černotín, Dolní Těšice, Horní Těšice, Horní Újezd, Hranice, Hustopeče nad Bečvou, Klokočí, Malhotice, Milotice nad Bečvou, Opatovice, Partutovice, Polom, Potštát, Provodovice, Radíkov, Rouské, Skalička, Střítež nad Ludinou, Ústí, Všechnovice, Zámrský

Mikroregion Záhoran • Mikroregion Rozvodí • Mikroregion Podlesí

O Mikroregionu Hranicko:

Území regionu Hranicko leží na rozhraní mezi Moravskou bránou a Podbeskydskou pahorkatinou a v podhůří Oderských vrchů. Nadmořská výška území se pohybuje v rozmezí od 250 metrů nad mořem v Hranicích po 502 metrů nad mořem na Potštátsku. Osu oblasti tvoří ve východozápadním směru protékající řeka Bečva. Jejími největšími přítoky jsou pravostranné přítoky Velička a Ludina. Ludina směřuje do Bečvy a dále přes Moravu a Dunaj do Černého moře, Velička a přítoky Bradelíného, Koutického potoka a Mráznice, Luha a přítoky Hradečného, Běloutinského, Lučického potoka a Doubravy odtáhnají do Odry a s ní do moře Baltského. Velička pramení nedaleko Potštátu, Ludina mezi Partutovicemi a Jindřichovem, Luha u Jindřichova. Celé území mikroregionu Hranicko se nachází v mírně teplé podnebné oblasti s průměrným ročním úhrnem srážek mezi 700 - 800 mm.

Územím regionu prochází od severovýchodu k jihovýchodu výrazný geologický zlom, ve kterém se u Hranic a Teplic nad Bečvou vyskytují minerální prameny.

Mikroregion Hranicko lze označit také jako zelený most na půli cesty mezi Olomoucí a Ostravou. Návštěvníky zaujme příjemnou přírodou jako stvořenou pro pěší i cykloturistiku. V oblasti je celá řada přírodních zajímavostí - národní přírodní rezervace Hůrka, Zbrašovské aragonitové jeskyně, přírodní rezervace Doubek, Bukoveček a další.

Ještě širší spektrum nabízí místní historické, kulturní a technické památky - městská památková zóna v Hranicích, větrný mlýn ve Skaličce či Partutovicích, lázně v Teplicích nad Bečvou či lovecký letohrádek Kunzov.

V obcích se dosud uchovávají tradiční venkovské zvyky této oblasti jako vodění medvěda, rozvazování. Nedílnou součástí života obcí je i fungování místních spolků, které se mimo jiné podílejí na kulturním životě obce.



Mezi zajímavá místa regionu patří:

Kunzov, (Hrabůvka), romantická novogotická vila v podobě gotického hradu s cimburím postavená v letech 1907 - 1908 jako letní dům pro továrníka Antonína Kunze z Hranic. Hrádek není veřejnosti přístupný.

Památník rozvodí, (cesta Běloutín - Hranice), betonový obelisk u silnice do Hranic ze strany od Běloutína informující o tom, že zde v nadmořské výšce 320 m je nejnižší místo evropského vodního předělu mezi Černým a Baltickým mořem.

Potštát (cca 20 km severně od Hranic) jádro města prohlášeno v roce 2003 za městskou památkovou zónu, k nejvýznamnějším stavbám patří zámek, renesanční hodinové věž, kostel sv. Bartoloměje, a hřbitovní kostel Nanebevzetí P. Marie

Puchart, (jižně od Potštátu) - zřícenina hrádku Pustý zámek, zv. Puchart, kdysi centra potštátského panství, je přístupná strmým výstupem od blízkého hostince "U tluštěho Jana". Nalezeme zde pozůstatky kamenných hradeb a hliněný val snad z první poloviny 14. století. Opouštěn byl už na začátku 15. Století.

Vápenka, (za Hranicemi, při cestě na Valašské Meziříčí), technická památka z roku 1872, nyní po radikální rekonstrukci slouží jako motorest.

Větrný mlýn, (Partutovice), dřevěný mlýn z roku 1875 s funkčním vnitřním zařízením.

Větrný mlýn, (Poruba), zachované torzo zděného větrného mlýna holandského typu.

Větrný mlýn, (Skalička), dřevěný mlýn ze začátku 19. století, technická památka.

Vojské ústavy (Hranice) rozsáhlý areál rakouských vojenských škol z let 1851 - 1863. Nejvýznamnější z nich byla vyšší vojenská reálná škola na které sudovali příslušníci vysoké šlechty a mimo jiné také rakouští spisovatelé a básníci Rainer Maria Rilke, Robert Musil i Joseph Roth.

Synagoga (Hranice) Podle návrhu vídeňského architekta Franze Machera ji postavili v roce 1864 v maursko-byzantském stylu na místě starší "dřevěné".

Přírodní zajímavosti v regionu:

Hranická propast - v Národní přírodní rezervaci Hůrka nedaleko železniční stanice Teplice nad Bečvou. Je nejhlubší propastí v ČR (v roce 1995 pomocí sondy naměřena hloubka 205 m). Největší podíl na vzniku této propasti má koroze puklin a poruch, která postupovala obráceně, tj. odspodu nahoru. Korozi činnost vystupujících minerálních vod s vysokým obsahem CO₂ byla velmi intenzivní. Korozi naleptávané a uvolňované bloky na stěnách postupně odpaďovaly, a tím docházelo k postupnému rozšiřování a zvyšování prostoru, nakonec pak k jeho přeměnění na propast.

Národní přírodní rezervace Hůrka - NPR Hůrka leží v povodí řeky Bečvy, jižně od Hranic. Tato oblast je součástí Pobeskydské pahorkatiny, která odděluje oblouk Moravskoslezských Beskyd od Moravské brány. NPR se rozprostírá na styku dvou geologických rozhraní, a to devonských vápenců a karbonských břidlic, pískovců, drob a slepenců. V okolí Hranic se nachází krásné území v podobě ostrůvků devonských vápenců. K nejproslulejším krašovým útvarům NPR Hůrka patří bezesporu Hranická propast (viz Hranická propast). Hůrka byla vyhlášena NPR dne 6. 6. 1952.

Národní přírodní rezervace Nad Kostelíčkem - izolovaný ostrov listnatého lesa les typu habrové doubravy na devonských vápencích rozkládající se na 10 hektarech, z východu ohraničená lomem hranické cementárny.

Přírodní rezervace Škrabalka - rozprostírá se na katastrálním území Lipníka nad Bečvou ve výšce 226 m.n.m. Byla zřízena výnosem ze dne 4. 7. 1956, vlnkých luk a lužních lesů. Po okraji vede naučná stezka

226 m.n.m. Byla zřízena výnosem ze dne 4. 7. 1956, vlnkých luk a lužních lesů. Po okraji vede naučná stezka

Potštátské skalní město - skalní útvar (sedimenty z období karbonu) vyčnívající ze strmých svahů, netopýří. Z Hranic směr Velká - Olšovec - Potštát (13 km od Hranic).

kteří jsou lemovány břehy potoka Velička, zimoviště

Přírodní rezervace Bukoveček a Dvůrčák - v k. ú. Paršovice na úbočí Maleniku, který představuje České masivu, prudce se zvedajícího z údolí řeky Bečvy s přílehlými fragmenty a také červená turistická značka z Lipníka n. B. na Helfštýn.

kru budovanou paleontologickými horninami ve Valšovicích. Obě přírodní rezervace byly zřízeny

Přírodní rezervace Doubek - leží na svahu údolí Bečvy, navazuje na údolní nivu řeky Bečvy, které mají charakter smíšeného listnatého lesa. Geologický podklad rezervace tvoří vápnité jílovce, písčitohlinité a hlinitopísčité, často naplavené. Přírodní rezervace Doubek byla vyhlášena 19. 1.

Plochu přírodní rezervace zaujímají lesní porosty, pískovce a vápence, půdy jsou hnozdemní, 1989.

Valšovická jezírka - nacházejí se v k. ú. Paršovice, v blízkosti obce Valšovice a jsou součástí je soustava tří malých vodních nádrží na potoku Krkavec, poslední je lesním rybníčkem s altánkem.

Školního poleší SLŠ Hranice ve Valšovicích. Tvoří

Zbrašovské aragonitové jeskyně - v roce 1912 objeveny bratry Chromými ze Zbrašova. Jde o jedinečný jeskynní systém evropského významu vzniklý současným působením atmosférických vod a teplých minerálních pramenů vystupujících z velkých hloubek ve vápencích. Unikátní vzhled tvoří minerál aragonit, dále tzv. gejzirové stalagmity a kulovité sintrové povlaky připomínající kobylky. Největší úrovně jeskyně jsou trvale naplněny plynem oxidem uhličitým. Jsou nejteplejšími jeskyněmi v ČR s celoroční stálou teplotou 14 stupňů



Dašší informace:

www.mikroregion-hranicko.cz

